



Standpunt FOV betreffende het reisbureaudecreet

Het reisbureaudecreet wordt geëvalueerd. Dit decreet bevat een belangrijke vrijstellingsregeling voor onze lidorganisaties. Artikel 3, §2, 3°: *(De verplichting vermeldt in §1 geldt niet voor:) 'degenen die de reisbureau-activiteit uitsluitend uitoefenen met niet-commerciële doeleinden en binnen het kader van hun onderwijzende taak of van hun jeugd-, sport-, cultuur-, welzijns-, gezondheids- of volwassenenwerk'*.

1. De FOV stond positief tegenover de vrijstellingsregel

De FOV argumenteerde eerder al dat deze vrijstelling uiterst belangrijk is voor onze sector.

Toen in 2006 het ontwerp van decreet houdende het statuut van de reisbureaus werd ingediend en besproken in het Vlaams Parlement, was één van de motieven om een algemene vrijstellingsregeling voor de sociaal-culturele sector te voorzien. Belangrijk voor ons was uiteraard ook dat, samen met de vrijstellingsbepaling in het decreet zelf, de memorie van toelichting een aantal duidelijke interpretaties formuleerde. Zo werd gestipuleerd dat de vrijstelling niet alleen geldt voor de landelijke vzw's, maar ook voor de regionale en lokale afdelingen. Ook vermeldt de memorie dat het toelaten van niet-leden toegelaten is,...

De indieners stelden in 2006 vast dat eerdere initiatieven er niet toe hadden bijgedragen om –in verwijzing naar rechtszaken- *"rust te brengen in het veld"*. Het decreet moest hierin verandering brengen.

Recente ontwikkelingen, rechtspraak en het evaluatierapport van het Departement Internationaal Vlaanderen leiden vandaag tot meer fundamentele vragen bij de opportuniteit van dit decreet.

2. Actueel: fundamentele vragen bij de opportuniteit van het decreet

2.1. Het decreet is niet toepasbaar

De evaluatie van het decreet door het departement Internationaal Vlaanderen schetst de situatie voor de sector van het sociaal cultureel volwassenwerk als volgt:

"De toepassing van het decreet stelt voor socio-culturele verenigingen een aantal praktische problemen. Dit is onder meer het geval indien een vereniging conform art. 3§2 is vrijgesteld van vergunning, maar toch onder de bepalingen van de reiscontractenwet valt. In dat geval kan ze de vereiste verzekering tegen financieel onvermogen niet sluiten, omwille van het beleid ter zake van de verzekeraars, die dergelijke verzekering enkel met vergunde

*reisbureaus wensen te sluiten. Ook indien de socio-culturele verenigingen een reisbureauvergunning willen bekomen vormen zowel de financiële voorwaarden (het beschikken over een permanent eigen vermogen), als de vereisten inzake beroepsbekwaamheid (diploma of beroepservaring), regelmatig een **probleem om de vergunning te krijgen**. Tenslotte blijft ook een vereniging die beroep doet op een vergund reisbureau om reizen voor haar leden te organiseren volgens de vigerende interpretatie van het decreet **'bemiddelen'** en is derhalve vergunningsplichtig."*

De recente rechtspraak leidt tot een smalle interpretatie van het vrijstellingen-artikel. Uit de parlementaire stukken in het kader van de behandeling van het ontwerp van decreet in 2006 –maar ook uit interpretaties door de administratie- blijkt ontegensprekelijk dat deze smalle interpretatie niet aansluit bij wat oorspronkelijk werd bedoeld.

En dus lijkt het logisch om het decreet aan te passen en met name de vrijstellingsregel in de wetgeving te verduidelijken. Maar moeten we ons dan niet eerst afvragen of het sop de kool wel waard is?

2.2. Het decreet is niet noodzakelijk en geschikt

- Vanuit het oogpunt van de consument biedt dit decreet geen meerwaarde. De wet consumentenbescherming, de wet handelspraktijken, de reiscontractenwet,... worden ook in het evaluatierapport van Departement Vlaanderen Internationaal aangehaald als belangrijke rechtsbronnen inzake consumentenbescherming: *"De dienstenimpacttoets concludeerde dan ook dat de noodzakelijkheid van het vergunningstelsel onvoldoende werd aangetoond en aldus in vraag gesteld kon worden"*, zo zegt het rapport nog.
- Vanuit het oogpunt van de reissector is de meerwaarde eerder gering. Het decreet wil via een vergunningstelsel aan de consument een kwaliteitsgarantie bieden en derhalve ook reisbureaus "belonen" voor een kwaliteitsaanpak. Uit hetzelfde evaluatierapport van het Departement Vlaanderen Internationaal blijkt dat het vergunningstelsel minder geschikt is om de kwaliteit van de sector te garanderen: *"door het controleren van een aantal voorwaarden vooraf zal de kwaliteit van de sector niet meteen spectaculair verbeteren"*.
- Vanuit het oogpunt van de sociaal-culturele sector heeft het decreet ook geen meerwaarde. Het ontbreken van een decreet zou de discussie over vergunningsplicht of vrijstelling uiteraard doen wegvallen.

2.3. Het decreet wordt misbruikt

Het reisbureaudecreet duikt onbedoeld op als wapen in strijdperken die in de verste verte niet met de oorspronkelijke bedoelingen te maken hebben. De sociaal-culturele sector en de reissector werken in de praktijk in zéér veel gevallen goed samen. De sociaal-culturele organisaties weten waar ze terecht moeten voor een kwaliteitsvolle en rechtszekere ondersteuning en een groot deel van de reissector is zich bewust van de –ook economische– meerwaarde van deze samenwerking. We betreuren dan ook het feit dat dit decreet wordt misbruikt om een spanning aan te wakkeren die in de praktijk voor geen van de sectoren heilzaam is. We vrezen dat elke aanpassing van het reisbureaudecreet als wapen misbruikt

kan blijven. Bijgevolg is het risico groot dat het decreet voortdurend achter de juridische feiten zal moeten blijven aanhollen en dus op normerend vlak geen “rust” zal brengen.

3. De FOV pleit voor de afschaffing van het reisbureaudecreet

Omdat:

- het decreet niet meer toepasbaar is;
- het legitiem is om vandaag fundamentele vragen te stellen bij de meerwaarde van het decreet;
- het decreet voortdurend wordt misbruikt in een oneigenlijke strijd;

vraagt de FOV aan de Vlaamse regering en het Vlaamse parlement **om dit decreet af te schaffen.**

Een afschaffing zou een belangrijke verduidelijking betekenen voor de sociaal-culturele organisaties. Bovendien is het volgens de FOV de meest aangewezen manier om aan alle problemen die in het evaluatierapport voor onze sector geschetst worden, een effectief antwoord te bieden.